

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2431/2019
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Вукадиновић, адвокат из ..., против тужене Општине Бачки Петровац, из Бачког Петровца, коју заступа Општински јавни правобранилац из Бачког Петровца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 462/2017 од 21.11.2018. године, у седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 462/2017 од 21.11.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 462/2017 од 21.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3363/2016 од 25.10.2016. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, исплати на име враћања незаконитих новчаних обустава самодоприноса у МЗ Бачки Петровац за период од 01.04.2008. године до 31.03.2013. године у износима ближе наведеним у том ставу изреке за сваког од тужилаца, са законском затезном каматом, тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, на означене износе главнице почев од 07.04.2016. године, па до коначне исплате. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД на напред означене главнице обуставе, законску затезну камату до дана налаза и мишљења вештака дана 07.04.2016. године у износима ближе наведеним у овом ставу изреке. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцима АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, трошкове парничног поступка у износу од 125.861,44 динара, са законском затезном каматом почев од 25.10.2016. године, као дана пресуђења, па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 462/2017 од 21.11.2018. године, првим ставом изреке, жалба тужене је делимично усвојена, па је првостепена пресуда преиначена тако што је обавезана тужена да тужиоцима на досуђене износе главнице, и то АА у висини од 18.112,90 динара, ББ у висини од 7.648,71 динара, ВВ у висини од 23.268,00 динара, ГГ у висини од 1.385,84 динара и ДД у висини од 3.691,75 динара исплати законску затезну камату почев од 11.04.2016. године као дана утужења (уместо од 07.04.2016. године) до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на наведене износе у периоду од 07.04.2016. године до 10.04.2016. године, одбијен је део тужбеног захтева тужилаца да им тужена на назначене износе главнице исплати законску затезну камату до дана налаза и мишљења вештака 07.04.2016. године, и то тужиоцу АА износ од 14.499,73 динара, ББ износ од 5.332,05 динара, ВВ износ од 9.783,18 динара, ГГ износ од 858,73 динара и ДД износ од 3.119,72 динара, док је у преосталом побијаном непреиначеном делу жалба тужене одбијена и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), а ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и ради новом тумачења права.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а оспоравањем одлуке о законској затезној камати на досуђене износе на име главног дуга, уз указивање на савесност тужене приликом увођења и наплате самодоприноса, заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима

предвиђеним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорне казне и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против правноснажне одлуке о камати из првог става изреке другостепене пресуде, која не представља одлуку против које се ревизија може изјавити, ревизија тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД је недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о камати, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама за сметање државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука о камати, а према члану 28. став 1. Закона о парничном поступку, којим је прописано да када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора се узима само вредност главног захтева, а према ставу 2. се камате, уговорна казна и остала споредна потраживања, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев, што значи да ревизија није дозвољена у погледу одлуке о камати, то нема места примени општих одредби из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења одлуке.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**